

**การปรับตัวของนักเรียนไทยในสังคมพหุวัฒนธรรม:
กรณีศึกษา นักเรียนไทยในดาร์จีลิง ประเทศอินเดีย***
**ADAPTATION OF THAI STUDENTS IN A MULTICULTURAL SOCIETY
CASE STUDY OF THAI STUDENTS IN DARJEELING INDIA**

พระมหาประสิทธิ์ แก้วศรี

Phramaha Prasit Kaewsri

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand

E-mail: prasit008@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการปรับตัว และรูปแบบการปรับตัวของนักเรียนไทยในสังคมพหุวัฒนธรรม กรณีศึกษานักเรียนไทยในดาร์จีลิง ประเทศอินเดีย ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการศึกษาเอกสาร และการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ นักเรียนไทย ครูสอนภาษาอังกฤษ เจ้าของบ้านพักและเอเยนต์ และพระสงฆ์ไทยในดาร์จีลิง เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก การสังเกต และการสอบถาม และการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร และข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก นำเสนอข้อมูลในรูปแบบเชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า สังคมพหุวัฒนธรรมของเมืองดาร์จีลิงประกอบด้วย ความหลากหลายทางกลุ่มชาติพันธุ์ นักเรียนไทยที่จะศึกษาจึงจำเป็นต้องมีการปรับตัวให้เหมาะสมกับพื้นที่ 1) การปรับตัวมี 5 ประการคือ 1.1) การศึกษา นักเรียนที่ย้ายมาใหม่ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ ใช้เวลาประมาณสามเดือนเกิดการปรับตัวจนสามารถสื่อสารได้ 1.2) อารมณ์ การมาแรก ๆ เด็กบางคนมีภาวะเครียด ถ้าไม่สามารถปรับตัวด้านอารมณ์ได้ จะทำให้ไม่สามารถอยู่ต่อได้ 1.3) อากาศ นักเรียนจะต้องปรับตัวให้เข้ากับอากาศที่หนาวเย็นตลอดปี 1.4) อาหาร นักเรียนจะต้องปรับตัวกับอาหารให้ได้ 1.5) วัฒนธรรม เมืองดาร์จีลิงเป็นเมืองเล็กที่มีวัฒนธรรมและความหลากหลายทางด้านชาติพันธุ์ ต้องมีความพร้อมทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ เพื่อการปรับตัวที่ดี 2) รูปแบบการปรับตัวของนักเรียนไทยในสังคมพหุวัฒนธรรม จำแนกเป็น 3 รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบที่ 1 กลัว กล้า เข้าหา สนทนาผูกมิตร เป็นรูปแบบของเด็กที่ใหม่ ๆ รูปแบบที่ 2 กล้า เข้าหา สนทนาผูกมิตร และรูปแบบที่ 3 กล้า ท้ารบ พบศัตรู อยู่ไม่เป็นสุข

คำสำคัญ: การปรับตัว, นักศึกษาไทย, สังคมพหุวัฒนธรรม, ดาร์จีลิง, สาธารณรัฐอินเดีย

* Received 25 October 2020; Revised 12 November 2020; Accepted 13 November 2020

Abstract

The Objectives of this research article were to study adaptation and patterns of adjustment of Thai students in the society of multicultural in case studies of Thai students in Darjeeling India. Using the qualitative research model by studying the document and in-depth interviews with who give important information was Thai students, English teachers, Housing owners, agents and Thai monks in Darjeeling. The tools used to collect information are in-depth interviews, observations and inquiries, and analysis data from study papers. And information from in - depth interviews Presentation information in a descriptive format. The research results were found that the society of multicultural of Darjeeling consists of Ethnic diversity. Thai students to study and needed to adaptation and suited the area. 1) there are 5 adjustments 1.1) Education: New students moved who cannot use English. It will takes about three months to adjust until they can communicate. 1.2) Emotional early coming some children have stress. If unable to adjust emotionally they couldn't stay 1.3) Weather. Students have to adjust to the colder climate throughout the year 1.4) Food. Students have to adjust to food 1.5) Culture Darjeeling is a small city with culture and Ethnic diversity Must be physically and mentally ready For good adaptation 2) The pattern of adaptation of Thai students in multicultural society is classified into 3 forms, namely, form 1: fear, dare to approach, chat, make friends, as a form of new children. Form 2 Approaching to chat, make friends and form 3 dare to challenge the battle, find the enemy make difficult to use life.

Keywords: Adaptation, Thai Students, Multicultural Society, Darjeeling, India

บทนำ

การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญของเด็กและเยาวชน ผู้ปกครองจึงพยายามที่จะสร้างโอกาสหรือส่งเสริมให้ลูกหลานได้รับการศึกษาที่ดีที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ การส่งบุตรไปศึกษาต่อต่างประเทศก็เป็นอีกวิธีหนึ่งซึ่งผู้ปกครองมักจะใช้ เพื่อให้ลูกนั้นได้ฝึกทักษะทางภาษา วิชาการ และสังคม ซึ่งการที่เด็กคนหนึ่งจะไปอยู่ต่างประเทศโดยลำพัง หรืออาจจะมีเพื่อนที่รู้จักไปด้วย บางคนก็อาจจะมีภาวะกดดันหรือภาวะเครียดบ้าง แต่บางคนก็มีความตื่นเต้น ซึ่งจะนำไปสู่กลไกการปรับตัวของเด็ก เรียกว่า พัฒนาการทางสังคม เพราะเด็กจะต้องเรียนรู้และปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และทักษะทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กที่จะต้องไปเรียนในต่างประเทศ ซึ่งจะต้องอยู่ไกลบ้าน ห่างจากผู้ปกครอง ไปอยู่กับคนแปลกหน้า

ในต่างถิ่น ภาษาก็ยังสื่อสารไม่เข้าใจ และยังต้องเรียนให้ทันเพื่อนด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมาศึกษาในประเทศอินเดีย ซึ่งมีความหลากหลายทางวัฒนธรรมสูง

เมืองดาร์จีลิง เป็นเมืองเล็ก ๆ แต่เป็นจุดยุทธศาสตร์สำคัญและมีความเชื่อมโยงกับกลุ่มชนต่าง ๆ ในบริเวณเทือกเขาหิมาลัย และมีความสำคัญมากขึ้นเมื่ออังกฤษได้เข้ามาครอบครองพื้นที่จากสิกขิม ทำให้ที่นี่มีความหลากหลายทั้งกลุ่มชาติพันธุ์และความเชื่อมีทั้งฮินดู คริสต์ พุทธ อิสลาม และซิกข์ เมื่อลงพื้นที่จริง ยิ่งพบว่า ความเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม ของพื้นที่มีความเข้มข้นอย่างมาก ทั้งในด้านชาติพันธุ์ ศาสนา วัฒนธรรม ภาษา ในขณะเดียวกันก็เป็นเมืองแห่งการศึกษาด้วยเช่นเดียวกัน ซึ่งคนไทยนิยมส่งบุตรหลานมาเรียนเป็นจำนวนมากติดต่อกันหลายปี มาตั้งแต่ยุคที่อินเดียยังอยู่ในปกครองของอังกฤษ (Koehler J., 2015)

การที่นักเรียนไทยที่มาเรียนที่นี่ จึงต้องมีการปรับตัวในสังคมพหุวัฒนธรรม คือ ปรับตัวด้วยความสามารถในการเลือกปฏิบัติของตนอย่างเหมาะสมภายใต้เงื่อนไขของสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยที่ยังคงมีทัศนคติที่ดีต่อตนเองและสิ่งแวดล้อมอยู่ มีลักษณะคล้ายการมีวุฒิภาวะ ถือเป็นกระบวนการที่มนุษย์พยายามรักษาความสมดุลของจิตใจเมื่อจะต้องเผชิญกับเหตุปัจจัยทั้งภายในและภายนอก ให้เป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง และไม่ทำให้คนอื่นเดือดร้อน (มุกดา ศรีรงค์ และคณะ, 2561) ซึ่งการปรับตัวในสังคมพหุวัฒนธรรมนั้น ดังที่ Ren Zhiyuan ได้ทำการศึกษาเรื่องการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนในประเทศไทย กรณีศึกษา: มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า ปัญหาในการดำรงชีวิตของนักศึกษาชาวจีนเป็นเรื่องของภาษา ความแตกต่างทางวัฒนธรรม และความแตกต่างระหว่างบุคคล ด้านการสนับสนุนทางสังคม โดยเครือข่ายการคบเพื่อนของนักศึกษาชาวจีนมีลักษณะเป็นวงแคบ โดยคบแต่เพื่อนชาวจีน ซึ่งกระบวนการปรับตัวทางวัฒนธรรมนั้น มี 2 ลักษณะคือ ช่วงแรกรู้สึกตื่นเต้น กับสิ่งใหม่ ๆ จากนั้นจะตื่นตระหนกก่อนจะมีการปรับตัว และอีกกลุ่มคือ เกิดการตื่นตระหนกแล้วค่อยเกิดการปรับตัว (Zhiyuan R., 2555) และมีญูรี โซติรสฐิติ ศึกษาเรื่องการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนักเรียนไทยในต่างประเทศ พบว่า อุปสรรคในการปรับตัวข้ามวัฒนธรรม สรุปได้ 3 ด้านคือ ด้านทัศนคติที่ชาวต่างชาติมองชาวเอเชียในด้านลบ ด้านลักษณะพฤติกรรมของคนไทยเรื่องความขี้อายไม่พูดอย่างตรงไปตรงมา ทำให้ไม่เข้าใจกับนิวยอร์กอเมริกันที่พูดตรง ด้านความสามารถทางการสื่อสาร คือ เรื่องภาษา ส่งผลต่อการสื่อสารอย่างมาก ทั้งต่อในชีวิตประจำวันและชีวิตการเรียน (มีญูรี โซติรสฐิติ, 2556)

จากเหตุผลดังกล่าวมาทำให้ผู้ศึกษามีความสนใจ ที่จะศึกษาการปรับตัวของนักเรียนไทยในสังคมพหุวัฒนธรรม: กรณีศึกษา นักเรียนไทยในดาร์จีลิง ประเทศอินเดีย เพื่อศึกษารูปแบบการปรับตัวของนักเรียนไทยในดาร์จีลิง ประเทศอินเดีย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการปรับตัวของนักเรียนไทยในสังคมพหุวัฒนธรรม กรณีศึกษา นักเรียนไทยใน ดาร์จีลิง ประเทศอินเดีย

2. เพื่อศึกษารูปแบบการปรับตัวของนักเรียนไทยในสังคมพหุวัฒนธรรม กรณีศึกษา นักเรียนไทยในดาร์จีลิง ประเทศอินเดีย

วิธีดำเนินการวิจัย

บทความเรื่อง “การปรับตัวของนักเรียนไทยในสังคมพหุวัฒนธรรม กรณีศึกษานักเรียนไทยในดาร์จีลิง ประเทศอินเดีย” ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการศึกษาเอกสาร แนวคิด และการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตการวิจัยในเรื่องนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตเนื้อหา ขอบเขตการศึกษา ขอบเขตประชากร ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 ขอบเขตเนื้อหา ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวของนักเรียนไทยในสังคมพหุวัฒนธรรม กรณีศึกษา นักเรียนไทยในดาร์จีลิง ประเทศอินเดีย เพื่อเกิดรูปแบบการปรับตัวของนักเรียนไทยในสังคมพหุวัฒนธรรมให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาที่เมืองดาร์จีลิง ประเทศอินเดีย

1.2 ขอบเขตประชากร ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มประชากร ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ กลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์เชิงลึก เป็นนักเรียนไทยในดาร์จีลิง ครูสอนภาษาอังกฤษ เจ้าของบ้านพักและเอเยนต์ และพระสงฆ์ไทยในดาร์จีลิง ใช้วิธีเลือกแบบ สโนว์บอล โดยผู้ให้ข้อมูลได้แนะนำบุคคลที่มีความเหมาะสมต่องานวิจัย

1.3 ขอบเขตการวิจัย การวิจัยนี้จำกัดพื้นที่เฉพาะเขตตัวเมืองดาร์จีลิงเท่านั้น ไม่ครอบคลุมพื้นที่นอกเมือง ตำบลชานเมือง หรือเมืองรองที่อยู่ใกล้เคียง

1.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา การวิจัยนี้มีขอบเขตระยะเวลาในการลงพื้นที่ศึกษาระหว่าง เดือน มิถุนายน – กันยายน 2019

2. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้วิธีการศึกษาแบบเชิงคุณภาพ เป็นการศึกษาภาคสนามในแบบอาณาบริเวณศึกษา (Area Studies) เป็นการลงพื้นที่ประเทศอินเดีย เมืองดาร์จีลิง โดยผู้วิจัยลงพื้นที่สังเกต สอบถาม ใช้วิธีในการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก และการสังเคราะห์ร่วมกับเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อการปรับตัวของนักเรียนไทยในสังคมพหุวัฒนธรรม กรณีศึกษา นักเรียนไทยในดาร์จีลิง ประเทศอินเดีย

3. ประชากรและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มประชากร ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ กลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์เชิงลึก เป็นนักเรียนไทยในดาร์จีลิง ครูสอนภาษาอังกฤษ เจ้าของบ้านพักและเอเยนต์ และพระสงฆ์ไทยในดาร์จีลิง ใช้วิธีเลือกแบบ สโนว์บอล โดยผู้ให้ข้อมูลได้แนะนำบุคคลที่มีความเหมาะสมต่อการให้ข้อมูลเพื่องานวิจัยในครั้งนี้

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือในการวิจัยตามวัตถุประสงค์ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึกที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น พร้อมกับการสังเกต และสอบถามกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารที่ได้ศึกษา และข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก มาจำแนกความสำคัญของข้อมูล พร้อมเรียงลำดับข้อมูล โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลแบบบรรยาย ในการนำเสนอข้อมูลเสนอแบบเชิงพรรณนาความ

ผลการวิจัย

การศึกษาการปรับตัวของนักเรียนไทยในสังคมพหุวัฒนธรรม กรณีศึกษานักเรียนไทยในดาร์จีลิง ประเทศอินเดีย มีผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ความเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมของเมืองดาร์จีลิง

เมืองดาร์จีลิง อยู่ในรัฐเบงกอลตะวันตก ของประเทศอินเดีย เป็นเมืองเทศบาลที่ตั้งอยู่บนเทือกเขาหิมาลัยน้อย สูง 67,000 ฟุตจากระดับน้ำทะเล เป็นแหล่งผลิตชาที่มีชื่อเสียงระดับโลก และเป็นสถานที่ท่องเที่ยวยอดนิยมของคนอินเดียเพราะมีอากาศเย็นตลอดปี และสามารถมองเห็นเขากันเจนซุงคา อันเป็นยอดเขาที่สูงอันดับสามของโลก ซึ่งพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาสูงแต่มีกลุ่มชนต่าง ๆ อยู่หลากหลายกลุ่ม แต่ละกลุ่มก็มีภาษา ศาสนาวัฒนธรรม ที่แตกต่างกัน และเมื่ออังกฤษเข้ามาปกครองพื้นที่นี้ก็ถูกพัฒนาให้กลายเป็นค่ายทหาร สถานพยาบาล ตลอดจนโรงเรียนแบบอังกฤษมาอยู่มาหลายปี กลายเป็นแหล่งศึกษาของกลุ่มคนทั้งในอินเดียและต่างประเทศได้ส่งบุตรหลานมาเรียนที่นี่ สามารถสรุปผลจากการศึกษาความเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมของเมืองดาร์จีลิง มีความหลากหลายแบ่งเป็น 5 ด้าน ดังนี้

ชาติพันธุ์ กลุ่มชาติพันธุ์ที่อาศัยอยู่บริเวณพื้นที่ดาร์จีลิงประกอบด้วย เลปชา คามปา กุรข่า เนวาร์ เศรปา ภูเตีย และเบงกอล ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มชนที่อาศัยอยู่ในเทือกเขาหิมาลัย เพราะเมืองดาร์จีลิง มีพรมแดนอาณาเขตติดกับเนปาล สิกขิม ภูฏาน ชีเบต และสามารถไปได้ถึงฮัสสัมและบังกลาเทศ และเมื่อดาร์จีลิงกลายเป็นเมืองเศรษฐกิจที่สำคัญจึงมีคนต่างถิ่นย้ายเข้ามาอยู่อาศัยมากมาย ประกอบด้วยผู้คนมากมาย และมีความหลากหลายทางชาติพันธุ์

ภาษา ในเมืองดาร์จีลิง 60 เปอร์เซ็นต์จะพูดภาษาเนปาลี และบางส่วนนอกจากนั้นจะพูด ฮินดี เบงกาลี ชานตาลี อูรดู โอริยา เนื่องด้วยมีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ การใช้ภาษาทำให้ดาร์จีลิงมีภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง แทบจะทุกคนในเมืองนี้สามารถที่จะสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้ และถ้าไม่ใช่งานที่เป็นเฉพาะกลุ่มจริง ๆ ก็จะสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ แต่เมื่อมีงานเฉพาะกลุ่มจะกลับไปพูดในภาษาของกลุ่มนั้น ๆ

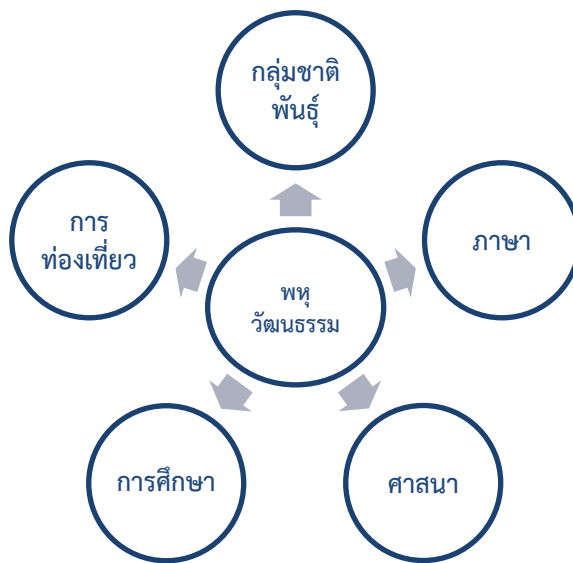

ศาสนา เมืองดาร์จีลิง มีศาสนาและความเชื่อที่หลากหลาย แต่กลุ่มใหญ่ ๆ จะเป็น ฮินดู พุทธศาสนาหายาน คริสต์ อิสลาม และซิกข์ ชนพื้นเมืองส่วนใหญ่ฮินดู มีวัดฮินดู และรูปเคารพอยู่ตามถนน พร้อมทั้งอยู่กับประเพณีและเทศกาลต่าง ๆ นอกจากนั้นยังนับถือ พุทธศาสนาแบบทิเบต หรือวัชรยาน มีวัดอยู่มากมายในเมืองดาร์จีลิง ตั้งแต่ขนาดเล็กมีพระแค่ 2 - 3 รูป ไปจนถึงวิทยาลัยพระพุทธศาสนามีพระสงฆ์สามเณรนับร้อย พร้อมทั้งโบสถ์คริสต์ที่ถูกสร้างมาตั้งแต่ศตวรรษที่ 18 - 19 ล้วนแต่เก่าแก่และมีความสำคัญ มัสยิดของชาวอิสลาม และเสียงละหมาดก็มักจะได้ยินอยู่ทุกวัน และทุก ๆ วันอาทิตย์สำนักครูของชาวซิกข์ก็มักจะมี กิจกรรมอยู่อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งความหลากหลายเหล่านี้ส่งผลให้เมืองดาร์จีลิง มีความหลากหลายเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมอย่างมาก

การศึกษา เมืองดาร์จีลิง มีโรงเรียนที่ทำการเรียนการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่า ร้อยปี นับตั้งแต่อังกฤษเข้ามามีอิทธิพลในพื้นที่นี้ก็สร้างโรงเรียน และจัดการเรียนการสอนแบบ อังกฤษ ให้กับเด็กอังกฤษและคนอินเดียชั้นสูง และชาวต่างชาติก็มักจะส่งบุตรหลานมาเรียนที่นี่ ก่อนที่จะส่งต่อไปอังกฤษ ทำให้โรงเรียนนานาชาติในเมืองดาร์จีลิง ได้รับความนิยมมากตั้งแต่ อดีตจนกระทั่งปัจจุบัน

การท่องเที่ยว เมืองดาร์จีลิง มีสภาพอากาศเย็นตลอดปี ทำให้กลายเป็นแหล่งผลิตชาชั้นดีที่ส่งขายไปทั่วโลก และมีวิวทิวทัศน์ที่งดงามตามธรรมชาติ สามารถมองเห็น เทือกเขาคันเชนจุงคา ซึ่งมีความสูงเป็นอันดับสามของโลกได้ อีกทั้งยังเป็นทางผ่านไปเมืองสิกขิม และภูฏานหรือเนปาล ดาร์จีลิงจึงกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวทั้งของคนทั่วโลกและอินเดียหวังจะมาเยือนเมืองเล็ก ๆ แห่งนี้แต่มีแหล่งสำคัญระดับโลก ทั้งทางธรรมชาติ และมรดกโลก คือ รถไฟไอน้ำ ที่ยังเปิดบริการให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสประสบการณ์ที่หายาก และถ้าอยากจะทำแบบต้นตื้นเขินกว่านั้นก็มีสถาบันป็นเขา ให้หลายคนทดลองกัน

สังคมพหุวัฒนธรรมของเมืองดาร์จีลิงจึงประกอบไปด้วย ความหลากหลายทางกลุ่มชาติพันธุ์ ภาษา ศาสนา การศึกษาและการท่องเที่ยว ซึ่งเมื่อนักเรียนไทยจะต้องมีศึกษาที่เมืองแห่งนี้ จึงจำเป็นจะต้องมีการปรับตัวให้สอดคล้องเหมาะสมกับพื้นที่ วัฒนธรรมวิถีชีวิตและระบบของโรงเรียน ซึ่งแตกต่างจากประเทศไทย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 แสดงความเป็นสังคมพัฒนาวัฒนธรรมของเมืองดาร์จีลิง

2. การปรับตัวของนักเรียนไทย

นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ที่ดาร์จีลิงในโรงเรียนต่าง ๆ แบ่งเป็น 2 ลักษณะโรงเรียนคือ 1) โรงเรียนประจำ นักเรียนพักอยู่ในหอพักโรงเรียน 2) โรงเรียนทั่วไป นักเรียนพักอยู่ที่บ้านพักครอบครัวของคนอินเดีย ซึ่งผู้วิจัยสามารถกล่าวสรุปเกี่ยวกับการปรับตัวของนักเรียนประกอบด้วย 5 ประการ คือ

การศึกษาและภาษา นักเรียนที่ย้ายมาใหม่มักจะประสบปัญหาการสื่อสาร เพราะไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้และใช้เวลาประมาณสามเดือน จะเกิดการปรับตัวจนสามารถสื่อสารได้เป็นอย่างดี และการศึกษาของที่นี่จะเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมด ทำให้นักเรียนส่วนใหญ่จะต้องมีการติว หรือมีคนช่วยสอนเสริม เพื่อให้เรียนทันเพื่อนหรือว่า ให้มีความมั่นใจในการเรียน โดยเฉพาะบางคนที่ถูกส่งมาในช่วงมัธยมต้น จะลำบากที่สุดเพราะระบบการศึกษาไทยและอินเดียแตกต่างกัน จะไม่ใช่แค่ภาษาอังกฤษที่นักเรียนจะต้องปรับตัว วิชาอื่น ๆ ก็จำเป็นอย่างมาก ทำให้เรียนหนักมากขึ้นถ้าไม่อดทนก็จะยิ่งส่งผลต่อการเรียน ซึ่งมีหลายคนไม่ประสบความสำเร็จจนต้องกลับบ้านไปก็มี

อารมณ์ การมาแรก ๆ เด็กบางคนมีภาวะเครียด เพราะการสื่อสารและสภาพสังคมที่แตกต่าง ความยากของการเรียนและต้องเร่งให้ทันเพื่อน การปรับตัวด้านนี้ถ้าเด็กมาตั้งแต่ประถมจะปรับตัวได้ง่ายกว่า เด็กมัธยม ส่วนหนึ่งเป็นเพราะในโรงเรียนประถมมีความกดดันน้อยกว่ามัธยม และเด็กเล็กจะปรับเข้ากับเพื่อนง่ายกว่า ด้วยมีความสนใจที่ใกล้เคียงกัน และถ้ามีรุ่นพี่ที่ดีคอยดูแลก็จะช่วยให้เด็กประถมมีความอบอุ่นใจมากยิ่งขึ้น

อากาศ นักเรียนจะต้องปรับตัวให้เข้ากับอากาศที่หนาวเย็นตลอดปี และฝนที่ตกติดต่อกันหลายวันในหน้าฝน ในสัปดาห์แรกหลายคนเป็นหวัดเพราะไม่คุ้นเคยกับอากาศ แต่เมื่อผ่านไปสักระยะก็จะสามารถปรับตัวได้บ้าง โดยการใส่เสื้อกันหนาวตลอดเวลา และปรับการอาบน้ำ ซึ่งอาจจะอาบน้ำสัปดาห์ละครั้ง หรือแค่เท่าที่จำเป็น หน้าฝนจะต้องพกร่มตลอดเวลาที่ออกจากนอกบ้านหรือโรงเรียน

อาหาร นักเรียนจะต้องปรับตัวกับอาหารที่มีวัฒนธรรมการกินที่แตกต่างจากเมืองไทยอย่างมาก อาหารส่วนใหญ่ของคนท้องถิ่นมักจะเป็นมังสวิรัต แต่ก็ยังมีบางกลุ่มที่กินเนื้อซึ่งหาได้ทั่วไป สิ่งที่ยากต่อคนไทยก็คือรสชาติ และกลิ่นเครื่องเทศ ซึ่งเด็กไทยไม่คุ้นเคย แรก ๆ อาจจะทานไม่ได้เลย มีพ่อแม่บางคนให้เด็กพกอาหารสำเร็จรูป ปลากระป๋อง น้ำพริกมาด้วย แต่ก็ไม่สามารถใช้ได้ทั้งปี ส่วนใหญ่เด็กจะเก็บไว้กินเป็นบางครั้งเท่านั้น หลังจากทีปรับตัวด้านการกินได้แล้ว

วัฒนธรรม เมืองดาร์จีลิงเป็นเมืองเล็กที่มีวัฒนธรรมหลากหลายมีทั้ง ฮินดู พุทธ คริสต์และอิสลาม และมีความหลากหลายทางด้านชาติพันธุ์ ส่งผลให้มีวัฒนธรรมความเชื่อที่น่าสนใจ นักเรียนไทยในดาร์จีลิงอาจจะไม่ได้ปรับตัวอะไรมากนักด้านวัฒนธรรมเพราะมักจะใกล้เคียงกับความเชื่อของไทย มีการบูชาเทพให้ความเคารพสถานที่ ผู้ใหญ่ ครูอาจารย์ เด็กไทยก็มีพื้นฐานอยู่แล้ว แต่ที่ปรับตัวยากคือวัฒนธรรมในโรงเรียน คล้ายเป็นวัฒนธรรมองค์กร บางโรงเรียนเป็นโรงเรียนชายล้วน ก็จะมีลักษณะการดูแลกันที่อาจจะแตกต่างจากเมืองไทย โดยเฉพาะเด็กที่อยู่ในโรงเรียนประจำ ก็จะได้ออกมานาน ๆ ครั้ง ในขณะที่เด็กที่พักอยู่ที่บ้านก็จะปรับตัวกับครอบครัวที่ตนเองอยู่ด้วย

การปรับตัวของนักเรียนจะแบ่งเป็น 5 ประการได้แก่ 1) การศึกษา 2) อารมณ์ 3) อากาศ 4) อาหาร 5) วัฒนธรรม หากมีการเตรียมความพร้อมทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจเพื่อการปรับตัวที่ดี จะทำให้เด็กที่มาเรียนในดาร์จีลิงประเทศอินเดียประสบความสำเร็จ

3. รูปแบบการปรับตัวของนักเรียนไทยในสังคมพหุวัฒนธรรม

ผลการศึกษาเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อเสนอรูปแบบการปรับตัวของนักเรียนไทยในสังคมพหุวัฒนธรรม ผู้วิจัยสามารถกล่าวสรุปได้ว่า รูปแบบการปรับตัวของนักเรียนไทยสามารถที่จะจำแนกออกเป็น 3 รูปแบบ ได้แก่

รูปแบบที่ 1 กลัว กล้า เข้าหา สนทนาผูกมิตร เป็นรูปแบบของเด็กทั่วไปที่เข้ามาใหม่ ๆ ก็จะมีอาการกลัว ๆ ตื่น ๆ บางคนได้ยินได้ฟังเรื่องของอินเดียมาบ้าง ซึ่งส่วนใหญ่ก็ไม่ค่อยจะเป็นเชิงบวกมากนัก แต่ด้วยแรงสนับสนุนของครอบครัวจึงตัดสินใจมา และบางคนพ่อแม่ส่งมา เมื่อเจอกับภาษาอังกฤษ และสภาพความเป็นอยู่ที่ไม่ได้สะดวกสบาย ทำให้หลายคนก็ถอดใจตั้งแต่แรก ๆ แต่ไม่นานจะค่อย ๆ ปรับตัวไปสู่ความกล้า กล้าที่จะพูดกับเพื่อนมากขึ้น แล้วจะเข้าหากลุ่มเพื่อนใหม่ ทั้งคนไทยและคนอินเดีย จากนั้นก็จะสามารถสนทนาผูกมิตรกันได้

รูปแบบที่ 2 กล้า เข้าหา สันทนาผูกมิตร เด็กบางคนมาด้วยพื้นฐานทางใจที่ดี แม้จะไม่พร้อมทางด้านภาษาและวิชาการ แต่มีความมั่นใจและกล้า ที่จะเข้าหาทั้งเด็กไทยและเด็กอินเดีย พร้อมทั้งมีทักษะทางสังคมที่ดี ปรับตัวเข้ากับเพื่อนและระบบของการเรียนได้ดี

รูปแบบที่ 3 กล้า ท้ารบ พบศัตรู อยู่ไม่เป็นสุข เป็นส่วนน้อยแต่ก็มีบ้าง ที่เด็กบางคนอาจจะถูกทางบ้านบังคับมา หรือมีพื้นฐานทางสังคมไม่ค่อยดี เมื่อมาแล้ว ก็กล้ากร่างไปทั่ว จนไปมีเรื่องกับเด็กท้องถิ่น ซึ่งเขามีจำนวนมากกว่า โดยเฉพาะเด็กผู้ชายก็จะมีทะเลาะวิวาท ทำให้ไม่สามารถที่จะอยู่เรียนได้อย่างปกติสุข เอเยนต์ต้องรีบเข้าไปแก้ไขปัญหา อาจจะต้องย้ายโรงเรียน และเคยมีเหตุที่ต้องนำไปฝากไว้ที่วัดไทย ก่อนจะนำออกนอกพื้นที่ในที่สุด นาน ๆ ครั้งก็จะมีลักษณะแบบนี้ ส่วนใหญ่พบในเด็กมัธยมที่ถูกครอบครัวบังคับมา หรือหลอกมา เพราะดาร์จีลิงอยู่บนภูเขา อากาศหนาวเย็นไปไหนมาไหนก็ไม่สะดวก ไฟฟ้าอาจจะไม่ดับบ่อยเหมือนเมืองอื่น แต่สัญญาณอินเทอร์เน็ตถือว่าแย่มาก ๆ

อภิปรายผล

1. สังคมพหุวัฒนธรรมของนักเรียนไทยเมืองดาร์จีลิง ประเทศอินเดีย ผลการวิจัยพบว่า โดยส่วนใหญ่เด็กนักเรียนไทยมีการเรียนรู้ในการปรับตัวในสังคมพหุวัฒนธรรม เมืองดาร์จีลิงคือ เมื่อนักเรียนไทยจะต้องมีศึกษาที่เมืองแห่งนี้ จึงจำเป็นจะต้องมีการปรับตัวให้สอดคล้องเหมาะสมกับพื้นที่ วัฒนธรรมวิถีชีวิต ระบบของโรงเรียน และการยอมรับซึ่งความแตกต่างในเรื่องของความหลากหลายทางกลุ่มชาติพันธุ์ ภาษา ศาสนา การศึกษาและการท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวาร์ณิ ฐิริสินสิทธิ์ การปรับตัวในสังคมพหุวัฒนธรรม ถือว่าเป็นการศึกษาความแตกต่าง ทางภาษา ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเชื่อ วิถีชีวิต และศาสนา บนพื้นฐานของการยอมรับสิทธิเสรีภาพ โดยการให้ออกาสชนกลุ่มน้อย ในการศึกษาพหุวัฒนธรรมเป็นหนทางหนึ่งที่จะช่วยนำไปสู่ความเป็นสังคมที่มีความสมบูรณ์ มีความคุณค่า และความสวยงามบนความแตกต่าง เพิ่มพูนศักยภาพและสามารถที่จะพัฒนาไปสู่ความสำเร็จ ซึ่งการอยู่ร่วมกันในสังคมสังคมพหุวัฒนธรรม คือบุคคลมีความแตกต่างกันทางด้านเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา วัฒนธรรมประเพณี ความเชื่อ ทักษะคิด เป็นการเรียนรู้สามารถเข้ากันได้เพราะเกิดจากการยอมรับความแตกต่างและความหลากหลายของสังคมพหุวัฒนธรรมจำเป็นอย่างยิ่งที่ควรจะเรียนรู้ เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ การเคารพและยอมรับซึ่งความแตกต่างของกันและกัน การมีน้ำใจช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความปรารถนาที่ดีต่อกัน สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งสำคัญในการทำให้การเรียนรู้วัฒนธรรมภาษาอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข (วาร์ณิ ฐิริสินสิทธิ์, 2556) และประสบความสำเร็จในการศึกษา และ มัญชรี โชติรสฐิติ ได้กล่าวถึงการปรับตัว คือ การที่มนุษย์ในสังคมต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงทางสภาพแวดล้อมอยู่ตลอดเวลา ทำให้มนุษย์ต้องเรียนรู้ที่จะปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมนั้น เพื่อสนองต่อความต้องการของตนเอง โดยสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ความคิด หรืออาจจะเป็นความรู้สึกเพื่อให้กลมกลืนไปกับ

สถานการณ์และสภาพแวดล้อมที่อยู่ ทำให้เป็นที่ยอมรับของคนส่วนใหญ่ในสังคมนั้น ๆ หากไม่มีการปรับตัวจะทำให้เกิดความตึงเครียดทางด้านอารมณ์และจิตใจรู้สึกแปลกแยกจากสังคม และใครที่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมนั้นได้ ก็จะสามารถดำรงอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (มัญชรี โชติรสฐิติ, 2556) นอกจากนั้น นำชัย ศุภฤกษ์ชัยสกุล และคณะ ได้อธิบายลักษณะของวัฒนธรรมไว้ว่า ในสังคมมนุษย์เป็นสังคมเล็ก ประกอบไปด้วยกลุ่มชาติพันธุ์เดียว จะมีวัฒนธรรม มีวิถีชีวิตที่เหมือนกัน แต่ในสังคมย่อมมีความสลับซับซ้อนไปด้วยหลากหลาย ชาติพันธุ์ มีขนบธรรมเนียมประเพณีที่แตกต่างกัน วิถีชีวิตที่เป็นรูปแบบเฉพาะกลุ่มชาติพันธุ์ของตน สังคมใดที่มีกลุ่มชาติพันธุ์เป็นเจ้าของพื้นที่ วัฒนธรรมของพวกเขาถือว่าเป็นวัฒนธรรมหลัก วัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีคนจำนวนน้อยหรือกลุ่มชาติพันธุ์ที่อพยพ เข้ามาอยู่ใหม่ในถิ่นของกลุ่มชาติพันธุ์ใหญ่ วัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์เหล่านี้ก็จัดว่าเป็นอนุวัฒนธรรม หรือวัฒนธรรมรอง (นำชัย ศุภฤกษ์ชัยสกุล และคณะ, 2557)

2. การปรับตัวของนักเรียนไทยในสังคมพหุวัฒนธรรม: กรณีศึกษา นักเรียนไทยในดาร์จีลิง ประเทศอินเดีย ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนไทยที่กำลังศึกษาอยู่ที่ดาร์จีลิงในโรงเรียนต่าง ๆ ในสังคมพหุวัฒนธรรมนั้นแบ่งเป็น 2 ลักษณะโรงเรียนคือ 1) โรงเรียนประจำ นักเรียนพักอยู่ในหอพักโรงเรียน 2) โรงเรียนทั่วไป นักเรียนพักอยู่ที่บ้านพักครอบครัวของคนอินเดีย ซึ่งการปรับตัวของนักเรียนมี 5 ประการคือ 1) **การศึกษา** นักเรียนที่ย้ายมาใหม่มักจะประสบปัญหาการสื่อสารเพราะไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้และใช้เวลาประมาณสามเดือนจะเกิดการปรับตัวจนสามารถสื่อสารได้เป็นอย่างดี และการศึกษาของที่นี่จะเป็นภาษาอังกฤษแทบทั้งหมด 2) **อารมณ์** การมาแรก ๆ เด็กบางคนมีอาการเครียด เพราะการสื่อสารและสภาพสังคมที่แตกต่าง ความยากของการเรียนและต้องเร่งให้ทันเพื่อน การปรับตัวด้านนี้ถ้าไม่สามารถทำไม่สามารถอยู่ต่อได้ 3) **อากาศ** นักเรียนจะต้องปรับตัวให้เข้ากับอากาศที่หนาวเย็นตลอดปี และฝนที่ตกติดต่อกันหลายวันในหน้าฝน 4) **อาหาร** นักเรียนจะต้องปรับตัวกับอาหาร ที่มีวัฒนธรรมการกินที่แตกต่างจากเมืองไทยอย่างมาก 5) **วัฒนธรรม** เมืองดาร์จีลิงเป็นเมืองเล็กที่มีวัฒนธรรมหลากหลายมีทั้ง ฮินดู พุทธ คริสต์และอิสลาม และมีความหลากหลายทางด้านชาติพันธุ์ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ มัญชรี โชติรสฐิติ ที่ได้ศึกษาเรื่องการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนักเรียนไทยในต่างประเทศ พบว่า อุปสรรคในการปรับตัวข้ามวัฒนธรรม มีอุปสรรคสำคัญ คือ ด้านความสามารถทางการสื่อสาร คือ เรื่องภาษา ส่งผลต่อการสื่อสารอย่างมาก ทั้งต่อในชีวิตประจำวันและชีวิตการเรียน ซึ่งการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่จะต้องเรียนรู้ เพื่อการอยู่ร่วมกัน (มัญชรี โชติรสฐิติ, 2556) และ Ren Zhiyuan ได้ทำการศึกษาเรื่องการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนในประเทศไทย กรณีศึกษา: มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า กระบวนการปรับตัวทางวัฒนธรรมนั้น มี 2 ลักษณะคือ ช่วงแรกรู้สึกตื่นเต้น กับสิ่งใหม่ ๆ จากนั้นจะตื่นตระหนกก่อนจะมีการปรับตัว และอีกกลุ่มคือ เกิดการตื่นตระหนกแล้วค่อยเกิดการปรับตัว (Zhiyuan R., 2555)

3. รูปแบบการปรับตัวของนักเรียนไทยในสังคมพหุวัฒนธรรม : กรณีศึกษา นักเรียนไทยในดาร์จีลิง ประเทศอินเดีย ผลการวิจัยพบว่า มีการปรับตัวใน 3 รูปแบบได้แก่ รูปแบบที่ 1 กล้า กล้า เข้าหาสนทนาผูกมิตร รูปแบบที่ 2 กล้า เข้าหาสนทนาผูกมิตร รูปแบบที่ 3 กล้า ทำรบบ พบศัตรูอยู่ไม่เป็นสุข ซึ่งมีความสอดคล้องกับการศึกษาของ ชนิตดา เพ็ชรประยูร และคณะ เรื่อง ความสามารถในการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยของรัฐ พบว่า นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพเปิดเผยอย่างวันไหนที่มีลักษณะไม่โง่เขลา ไม่อ่อนคลาญ ก้าวร้าว และ หุนหันพลันแล่น อาจจะส่งผลให้ไม่สามารถปรับตัวได้ นอกจากนั้นยังพบว่า กลุ่มนักเรียนที่มีรูปแบบการปรับตัวแบบ กล้า ทำรบบ พบศัตรู (ชนิตดา เพ็ชรประยูร และคณะ, 2554) สอดคล้องกับการศึกษาของ ศุภางค์ สองเมือง เรื่องกลไกการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 42 จังหวัดสตูล พบว่า วิธีเผชิญปัญหาหรือได้ตอบปัญหาโดยอัตโนมัติมีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านเพื่อน ด้านครูหรือบุคลากร และการปรับตัวด้านสื่อมวลชน (ศุภางค์ สองเมือง, 2554) และงานวิจัยของ มนัสนันท์ ปิ่นพิทักษ์ ที่ศึกษาเรื่อง การปรับตัวในการเรียนในระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาศาสาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ หมู่เรียน 5611020231 และ 5611020232 ในรายวิชา กฎหมายลักษณะนิติกรรมและสัญญา พบว่า นักศึกษาค่าเฉลี่ยการปรับตัวด้านสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก หัวข้อที่นักศึกษาทำได้มากที่สุด คือรู้สึกละอายใจเมื่อได้รู้จักเพื่อนใหม่ แต่มีบางหัวข้อที่นักศึกษายังต้องพัฒนาขึ้นคือ ความมั่นใจเมื่อต้องเป็นผู้นำกลุ่มและการปรับตัวด้านอารมณ์ของแต่ละบุคคลที่ยังต้องมีการพัฒนาขึ้นคือ การไม่ใช้อารมณ์ในการตัดสินใจ (มนัสนันท์ ปิ่นพิทักษ์, 2559)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง การปรับตัวของนักเรียนไทยในสังคมพหุวัฒนธรรม : กรณีศึกษา นักเรียนไทยในดาร์จีลิง ประเทศอินเดีย สรุปประเด็นการศึกษาการปรับตัวของนักเรียนจะแบ่งเป็น 5 ประการได้แก่ 1) การศึกษาและภาษา 2) อารมณ์ 3) อากาศ 4) อาหาร 5) วัฒนธรรม และรูปแบบการปรับตัวของนักเรียนไทยในดาร์จีลิงแบ่งเป็น 3 รูปแบบได้แก่ รูปแบบที่ 1) กล้า กล้า เข้าหา สนทนาผูกมิตร รูปแบบที่ 2) กล้า เข้าหา สนทนาผูกมิตร รูปแบบที่ 3) กล้า ทำรบบ พบศัตรู อยู่ไม่เป็นสุข ซึ่งจากการศึกษา ทำให้รู้ถึงประเด็นที่จะต้องเตรียมตัวสำหรับนักเรียนที่จะมาศึกษาต่อที่เมืองดาร์จีลิง หรือเมืองอื่นซึ่งมีลักษณะความต่างกัน และรูปแบบการปรับตัวที่ผู้ปกครองอาจจะต้องทำความเข้าใจกับบุตรหลานให้ดี เพื่อการเตรียมความพร้อมให้เหมาะสม จะได้มาศึกษาและประสบความสำเร็จจากการศึกษาได้อย่างที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้ **ข้อเสนอแนะ 1) ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ 1.1) ผลการวิจัยทำให้ทราบว่าสิ่งที่นักเรียนจะต้องปรับตัวเมื่อต้องมาศึกษาที่เมืองดาร์จีลิง ประเทศอินเดีย แบ่งเป็น 5 ประการได้แก่ 1.1.1) การศึกษาและภาษา 1.1.2) อารมณ์ 1.1.3) อากาศ 1.1.4) อาหาร 1.1.5)**

วัฒนธรรม จึงควรมีการแนะนำทำความเข้าใจให้นักเรียนได้ทราบล่วงหน้าถึงสภาพความเป็นอยู่ที่จะต้องมาเผชิญกับสิ่งที่ตนเองไม่คุ้นเคยทั้งในแง่ สภาพอากาศ อาหาร สังคมและสิ่งแวดล้อม

1.2) ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการปรับตัวของนักเรียนไทยในดาร์จีลิงแบ่งเป็น 3 รูปแบบได้แก่ รูปแบบที่ 1 กล้ากล้า เข้าหา สนทนาผูกมิตร รูปแบบที่ 2 กล้า เข้าหา สนทนาผูกมิตรรูปแบบที่ 3 กล้าทำรบ พบศัตรู อยู่ไม่เป็นสุข จึงควรให้มีกระบวนการช่วยเหลือสำหรับนักเรียนบางคนที่จะอาจมีการปรับตัวยาก ซึ่งบางครั้งมีพระสงฆ์ พระธรรมทูตคอยรับเป็นแหล่งให้คำปรึกษาและพำนักให้กับนักเรียนที่ประสบปัญหาในด้านต่าง ๆ แต่ก็ยังขาดพระสงฆ์ที่มีทักษะด้านการให้คำปรึกษา จึงควรมีการเสริมทักษะด้านนี้ให้กับพระสงฆ์ที่จะไปจำพรรษาในเมืองดาร์จีลิง และมีกิจกรรมร่วมกับสถานกงสุล เอเจนต์ท้องถิ่น และโรงเรียนเครือข่าย

2) ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1) ควรศึกษาเกี่ยวกับความสอดคล้องของสังคมพหุวัฒนธรรมกับสังคมแห่งการพัฒนากระบวนการสื่อสาร วัฒนธรรมดั้งเดิมของสังคมไทย

2.2) ควรศึกษาการอยู่ร่วมกันของคนในสังคมพหุวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับนักเรียนไทย

2.3) วิเคราะห์เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม

เอกสารอ้างอิง

- ชนัดดา เพ็ชรประยูร และคณะ. (2554). ความสามารถในการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยของรัฐ. วารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 21(1), 157-166.
- นำชัย ศฤกษ์ชัยสกุล และคณะ. (2557). การพัฒนารูปแบบการส่งเสริมพฤติกรรมตามค่านิยมและวัฒนธรรมไทยอย่างยั่งยืนด้วยการสังเคราะห์งานวิจัย. ใน รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มนัสนันท์ ปิ่นพิทักษ์. (2559). การปรับตัวในการเรียนในระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ หมู่เรียน 5611020231 และ 5611020232 ในรายวิชาการกฎหมายลักษณะนิติกรรมและสัญญา. ใน การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ครั้งที่ 2 “งานวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น”. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- มัญชรี โชติรสฐิติ. (2556). การปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของนักเรียนไทยในต่างประเทศ. ใน วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารประยุกต์. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- มุกดา ศรียงค์ และคณะ. (2561). จิตวิทยาทั่วไป General Psychology PC 103. (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วารุณี ภูริสินสิทธิ์. (2556). ครอบครัวในความหมายใหม่: การค้นหาชีวิตแบบใหม่. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ซีเอ็ดยูเคชั่น.

ศุภางค์ สองเมือง. (2554). กลไกการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 42 จังหวัดสตูล. ใน วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. มหาวิทยาลัยทักษิณ.

Koehler J. (2015). Darjeeling a history of the world's greatest tea. USA: Bloomsbury Publishing Plc.

Zhiyuan R. (2555). การปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวจีนในประเทศไทย กรณีศึกษา: มหาวิทยาลัยบูรพา. ใน ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาไทยศึกษา. มหาวิทยาลัยบูรพา.